

og fuldkommen urigtigt. I Handelstraktatforhandlingerne ligger der efter min Opfattelse aldeles intet andet end det Ønske, Danmark altid med Rette har maattet nære, om at faa sit Handelstraktatforhold til Tyskland, som nu hviler paa en ganske overordentlig usikker Basis, endelig fastslaaet. Og vi have jo den højtærede Finansministers Ord. for, at det ikke i nogen Henseende er Hensigten at forlade det Traktatsystem, vi befinde os i. Vi ere altsaa aldeles ikke tilbøjelige til at gaa ind paa egentlige Tariftraktater eller forlade Mestbegunstigelsessystemet paa nogen som helst Maade. Jeg føler mig da overbevist om, at det vil vise sig, naar den tyske Toldtraktat kommer frem, at der ikke heri er det allermindste, som indeholder nogen som helst Anledning til Uvillie eller Mistænksomhed fra anden Side, og heller ikke ligger det, mener jeg, i de andre Ting, som ere foregaaede. Men jeg tror, at vi ere bedst tjente med at gøre os det klart, at der i ikke lidet indflydelsesrige Kredse udenfor Pressen i England og Frankrig hersker nogen Mistanke til vor Regerings Holdning paa dette Omraade. Jeg deler ikke denne Mistanke. Jeg er fuldkommen overbevist om, at den Mistanke i et og alt er ubegrundet, men jeg fremfører det nærmest for at give den højtærede Konseilspræsident eller Udenrigsminister Lejlighed til en Udtalelse, som jeg tror vil gøre Gavn i Øjeblikket.

Jensen-Sønderup: Nu have jo samtlige politiske Partiers Ordførere haft Lejlighed til at udtale sig, og det er ret naturligt, at ærede Medlemmers Interesse har været stærkt fangen af de Udtalelser, der ere komne frem, Udtalelser, der ganske naturligt have været dels af finansiell og dels af mere almindelig politisk Art. Jeg kan ikke, naar jeg tager Ordet, undlade at gøre den Bemærkning, at det, for saa vidt angaar Oppositionspartiernes Ordførere, har været mig en, jeg kan gerne sige, glædelig Overraskelse, at de i saa høj Grad have beskæftiget sig med det finansielle og i saa ringe Grad med det politiske, og at de Udtalelser, der kom fra dem i politisk Retning, have, for at benytte et Udtryk, som et af Oppositionspartiets Ordførere benyttede, været en meget tynd Kop Te.

Det er selvfølgelig, at der fra Oppositionens Ordførere er faldet nogle Hib af til Regeringen eller dens enkelte Medlemmer for Administrationshandling, som enten vides at være udførte, eller med

Hensyn til hvilke man har spurgt om, hvorledes det forholder sig med dem. Men de fleste af de Spørgsmaal eller kritiske Udtalelser, der ere faldne, have haft en meget underordnet Betydning. Jeg kunde eksempelvis nævne, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) blandt de Punkter, han fandt Anledning til at kritisere, nævnte Spørgsmaalet om Justitsministerens Udbydelse af Arbejdet ved Opførelse af den Anstalt, vi vedtog i Fjor, ovre i Horsensseggen paa Braaskovgaard. Som Medlem af Finansudvalget og for Resten ogsaa som Medlem af Tinget ved det ærede Medlem, at den Gang vi fra Finansudvalget foreslog, og her i Tinget vedtog en Nedsættelse af Bevillingen, var det en udtrykkelig Aftale mellem Ministeren og Finansudvalget — en Aftale, der blev gengiven her i Tinget saavel af Ordføreren som af Justitsministeren —, at saa skulde Justitsministeren have fri Hænder med Hensyn til Bortakkorderingen af Arbejdet. Der blev af Ordføreren udtrykkelig gjort opmærksom paa, at dette, at der skulde ske Licitation, mange Gange gjorde det umuligt at komme saa langt ned, som naar man lod Ministeren have fri Hænder til at faa Arbejdet udbudt og udført paa den billigste Maade. Det er i og for sig en meget ringe Ting, men jeg nævner det som et Vidnesbyrd om, hvor lidt der egentlig maa være for Oppositionspartiernes Ordførere at faa fat i, naar man endogsaa skal gaa til at nævne saadanne Ting som dette lille Spørgsmaal og nævne det paa en Maade, der giver Indtryk af, at vedkommende Ordfører ikke en Gang har gjort sig den Ulejlighed at se efter, hvad vi i Fjor i den Henseende vare enige om i Finansudvalget og vedtog her i Tinget.

Den samme Betragtning gælder, naar det ærede Medlem fra Københavns Amts 2den Valgkreds finder Anledning til at friske op Forhandlingerne om Bygningen af Statens Lokomotiver paa de af Staten byggede Værksteder. Den Forhandling, der blev ført her i Tinget i Fjor ved Finanslovens tredie Behandling om dette Spørgsmaal, geraadede jo ikke det ærede Medlem til nogen større Ære, og der staaer fremdeles for hans Vedkommende et Spørgsmaal ubesvaret, som han heller ikke fandt Anledning til at besvare nu. Da han nu var inde paa Spørgsmaalet, kunde han have benyttet Lejligheden til at give Svar paa det, han blev spurgt om den Gang, men han fandt ikke Anledning til at svare. Han fandt derimod Anledning til — gan-